

SNIPS' AUTOLYSE

(DEEL 1)

FRITS SPOELSTRA

SNIPS' AUTOLYSE

**© Frits Spoelstra
(augustus-december 2014)**

Websites:

www.snips.nl

www.autolyse.nl

Weblog:

www.snipsautolyse.wordpress.com

Snips' Autolyse (deel 1)

○ Ik ben dood	—	4
○ Wat is dood?	—	6
○ Geen bewijs	—	7
○ De dood	—	9
○ Wat is?	—	11
○ Bevrijding	—	13
○ Zonder zin	—	14
○ Een oefening	—	15
○ Geen discussie meer	—	17
○ Lijden	—	19
○ Wakker worden	—	20
○ Waarom wakker worden (1)	—	21
○ Waarom wakker worden (2)	—	22
○ Waarom wakker worden (3)	—	25

IK BEN DOOD

Nachtenlang achter elkaar heb ik mij in gedachten proberen te verwijderen door mijzelf met een pistool in mijn achterhoofd te schieten, maar vannacht kwam er een vriendin langs. Zij zei: 'Je gebruikt een nep pistool.'

Vervolgens nam ze een echt pistool ter hand, plaatste dit tegen mijn achterhoofd en schoot mijn hoofd er schoon af. Nu ben ik eindelijk dood.

Nadat die vriendin mij vannacht in mijn droom van het leven beroofde, of liever gezegd, mij van het leven bevrijdde, stond ik op met een bevrijdend gevoel. Ik had niet verwacht dat dood opstaan zo goed kon voelen. Het voelt daadwerkelijk alsof ik er niet meer ben, en dat slechts een schaduw van wat ik was dit typt.

Eerder had ik me al een voorstelling gemaakt van hoe het zou zijn om te sterven. Nachten achter elkaar voelen hoe het is om dood te gaan. Dit bracht al enige verlichting en opluchting teweeg. Maar werkelijk dood zijn is beter.

De vraag is natuurlijk of "ik" wel dood ben of dat "ik" mij slechts inbeeld dat ik dood ben? Waarbij die "ik" staat voor het ego dat denkt mij te zijn. Ik weet niet of die "ik" dood is, de tijd zal het leren.

Ik weet inmiddels wat "ik" is, of wat ik ben, en dat is een verzameling gedachten, geloven, aannames en overtuigingen.

Die neem ik al niet meer serieus en gebruik hem, die "ik", alleen wanneer dat nodig is. Heel soms breekt die "ik" ongevraagd en onverwacht door en verval ik in wat ik was... vandaar waarschijnlijk dat die vriendin langskwam om mijn hoofd er af te schieten.

Nogmaals, of dit tijdelijk of blijvend is, zal de tijd mij leren.

WAT IS DOOD?

Los van het woord zelf, wat is "dood" precies? Het einde van het leven, misschien, maar wat is "leven" los van het woord. We geven er allemaal betekenissen aan, we plakker er emoties op, maar niemand weet of er niets was voor we geboren werden en of er niets is na de dood. Het lichaam stopt misschien met functioneren, maar de bouwstenen waaruit het leven is opgebouwd blijven gewoon bestaan en worden op een andere manier gebruikt.

Volgens mij was het Einstein die had vastgesteld dat energie nooit verloren gaat. Dus "dood" als einde bestaat niet en dat houdt automatisch in dat "geboren worden" niet een begin kan zijn. Het is alleen die "ik" die verdwijnt, maar die "ik" is niets anders dan gedachten, geloven, aannames en overtuigingen... er is geen "ik" dat kan sterven, omdat iets dat niet werkelijk iets is niet kan verdwijnen.

"Dood" als woord verwijst alleen naar de emotie en het gevoel dat wij er bij hebben, maar emoties en gevoelens betekenen niet werkelijk iets, tenminste niet iets anders dan de betekenis die wij er aan toe kennen; en die betekenis komt weer voort uit geloof en overtuigingen die, op hun beurt, weer geen enkele betekenis hebben. "Dood", net als "leven", is niets... er is geen enkele reden om aan te nemen dat er zoiets als "dood" of "leven" kan bestaan.

GEEN BEWIJS

In feite, sec bekeken, is dood niet bestaand. Wat dood lijkt te gaan is een persoon die niet werkelijk bestaat. Stel dat ik dood zou gaan, dan sterft mijn naam en het beeld wat andere mensen van mij hebben; een beeld dat ze geloven nodig te hebben. Er wordt ook niet per se gerouwd omdat "ik" dood ben, maar er wordt gerouwd omdat andere mensen mij "kwijt" zijn... zoals je soms in tranen bent omdat iets wat je belangrijk vond weg is, of niet te vinden.

Het hele leven is gebaseerd op het idee dat het een keer ophoudt en daardoor lijkt het alsof we altijd haast hebben. Want we hebben maar één leven en we moeten alles gedaan hebben voor het voorbij is. Dat is natuurlijk allemaal bullshit, maar wel de parameters die we krijgen tijdens onze opvoeding en scholing. Als dat wegvalt, wat blijft er dan over?

"Dit nu hier in dit" blijft over. Dit moment waarop ik hier ben en doe wat er nu gebeurt. Ik weet verder niets. Ik weet niet of ik ooit ben geboren, ik herinner me daar niets van. Ik weet ook niet of ik ga sterven. Ik weet alleen dat andere mensen zijn gestorven, tenminste, zo wordt dat genoemd... het enige dat ik weet is dat ze er niet meer zijn. Ik weet niet of dat "sterven" is.

De paar keer dat ik het lichaam van een "overleden" persoon heb bekeken, was mijn enige reactie de vaststelling dat die persoon die ik kende er niet meer was, dat de persoon die

schijnbaar in dat lichaam zat er niet meer in zit. Schijnbaar kan die persoon in en uit dat lichaam gaan, dat kan ik vaststellen, en waarschijnlijk gaat dat ook met mij gebeuren, maar, absoluut bekeken, kan ik onmogelijk concluderen dat die persoon, of dat wat die persoon leek te zijn, werkelijk gestorven is en werkelijk dood is.

Ik weet dat niet en kan dat ook niet weten, dus waarom zou ik er dan van moeten uitgaan dat ik een keer dood ga? Waarom moet ik mijn leven, dat ik alleen maar "hier nu in dit" kan ervaren, indelen en beleven met het idee dat het een keer ophoudt? Er is werkelijk geen reden om dat allemaal aan te nemen, en elke aanname is sowieso niet waar.

Niemand weet uit eigen ervaring dat hij of zij ooit begonnen is, dus "geboren" is, want ergens tussen ons tweede en vierde jaar waren we er opeens. We denken het alleen maar te weten omdat het ons is verteld, we kunnen het zelf niet vaststellen of bewijzen. Ook is er nog nooit iemand teruggekomen om te zeggen dat er werkelijk een einde aan het leven is, dus ook dat geloven we alleen maar omdat het ons verteld wordt. Er is gewoon geen enkel bewijs voor welk begin en welk einde dan ook, absoluut geen bewijs.

DE DOOD

De dood heeft me altijd geïntrigeerd en daarom is het niet echt verwonderlijk dat ik daarmee deze autolyse ben begonnen.

Dood is het laatste dat hier op aarde gebeurt, en aangezien ik het meeste al bewerkt en verwerkt heb, is "dood" ook het laatste onderwerp dat bekeken dient te worden.

Als ik me afvraag wat de zin van het leven is, waarom er leven is en wat het doel van dat leven is, dan kom ik altijd alleen maar bij dit antwoord terecht: de dood. De zin en het doel van iets is altijd datgene waarop het uiteindelijk uitloopt, en elk leven is niets anders dan een weg naar de dood. De dood is het sluitstuk, en daarmee dus het doel van het leven. Als de dood het doel is, dan is de zin van het leven, de dood te bereiken.

Maar als er niet bewezen kan worden dat "dood" bestaat, dan moet dit leven dus zonder zin en zonder doel zijn. Dat kan niet anders. Waarom is "dood" niet te bewijzen? Oké, goede vraag. Het enige dat we weten is dat het lichaam bewegingloos en levenloos wordt, maar iedereen die een beetje met spiritualiteit aan de gang is gegaan, weet dat wij niet ons lichaam zijn, dus dat het lichaam levenloos wordt, zegt helemaal niets.

Is er ooit iemand teruggekomen die ons heeft verteld dat "dood" het einde van het leven is? Nee. Dat is ook onmogelijk, want iedereen die terugkomt om ons te vertellen dat "dood" het einde van het leven is, is overduidelijk niet dood — want hoe

zou deze persoon het ons kunnen vertellen als hij dood is? Er is geen werkelijk tastbaar bewijs dat "dood" het einde aan het leven is, net zoals "geboorte" geen bewijs is voor het begin; anders dan het begin van het lichaam waarin schijnbaar iets dat wij "ik" noemen zich zetelt.

Dus wat is dan die periode tussen die schijnbare "geboorte" en die schijnbare "dood"? Kunnen we dat wel "leven" noemen, of moet dat hele concept herzien worden, omdat het tegendeel, "dood", onbewijsbaar is?

WAT IS?

Zonder dood kan er geen leven bestaan zoals er geen leven kan bestaan zonder dood. Tenminste... niet hier in dit dualistisch systeem. Daar bovenop komt dat er niet iets uit niets kan ontstaan, niets kan zo maar vanuit het niet iets beginnen, waardoor het idee van 'geboorte' niet plausibel is. Er is geen begin zonder einde en zonder einde kan er nooit een begin zijn geweest, maar als er niets uit niets kan voortkomen, kan er geen begin zijn, waardoor er over een einde niet eens hoeft te worden nagedacht.

De enige conclusie die stand kan houden is dat dit leven op aarde, dit universum waarin alles schijnbaar bestaat, niet kan bestaan en er in elk geval absoluut niet toe doet. Het, dit hier, ik en alles om me heen, is niet omdat het niet zo kan zijn.

Het enige dat ik kan vaststellen, zelfs als dat niet waar is (en het is niet waar), is dat ik 'ben' en dat er bewustzijn 'is'. Ik kan beredeneren dat bewustzijn is wat bewust is van dat wat bewustzijn is; en daarbij opgeteld de vaststelling dat ik 'ben', dan komt het er op neer dat het enige dat enigszins aanvaardbaar is als 'mijn realiteit', de volgende stelling is: "Ik BEN/Bewustzijn".

Dit zegt niet dat ik bewustzijn ben, hoewel ik dat wel ben, maar het zegt dat ik 'ben' en dat bewustzijn 'is' en dat beiden hetzelfde 'zijn'... IK BEN/BEWUSTZIEN. Waarbij wellicht

vastgesteld zou kunnen worden dat 'ik' een tijdelijke vorm 'ben' van 'Bewustzijn' dat altijd en oneindig 'is'... maar dan verval ik alweer in theorie.

BEVRIJDING

Alles wat ik onder woorden breng, ook als ik het alleen maar denk, is niet wat het werkelijk is. Zodra ik er een "iets" van maak, is het een verhaal waarvan ik meteen denk dat het waar is. Binnen een seconde geloof ik het verhaal, dat absoluut nooit waar is, omdat het niet is wat het werkelijk is, en maak er realiteit van waarop ik elke volgende stap baseer.

En het is allemaal onzin, het is allemaal niet waar. Het enige dat waar is, is het gevoel dat het oplevert voordat ik het onder woorden breng, voordat ik verklaar wat het is, voordat ik er een oordeel over heb. En dat gevoel, die emotie, zonder oordeel, is wat het is.

En de emotie loskoppelen van de betekenis die de "mind" er aan geeft, is de enige weg naar bevrijding die ik heb.

ZONDER ZIN

Het leven heeft geen zin. Het is niet per se zinloos, want je kunt jezelf wijsmaken dat van alles en nog wat zit heeft. Dan is het net alsof iets zin heeft, alsof het van belang is, maar dat is illusie. Het leven zelf heeft geen zin, het is zonder zin en zonder doel. Het gaat nergens over en nergens naar toe. Het is zonder enige substantie. Het is letterlijk niets.

EEN OEFENING

Ik wil iets opschrijven dat ik ontdekt heb. Het is niet nieuw, het is ook wel door anderen beschreven en ik kende het idee wel van anderen... maar nu heb ik het voor mijzelf ontdekt en "weet" ik dat het zo is.

Ik heb een oefening gedaan waarbij ik steeds meer afstand neem van wat ik en anderen denken dat ik ben — "Frits, man, dit lichaam, etc." — waardoor ik te zien krijg wat ik werkelijk ben of wellicht werkelijk ben.

De oefening is vrij simpel. Wat je doet is kijken naar wat je denkt te zijn en vervolgens doe je een stap achteruit en vraag je je af wat kijkt naar wat je denkt te zijn. Dat noem ik de acteur die jouw rol speelt.

Probeer dan een stap achteruit te doen om te kijken naar de acteur die jouw rol speelt, vraag je af wat nu kijkt naar de acteur die jouw rol speelt. Dat noem ik de regisseur.

Probeer vervolgens nog een stap achteruit te doen om te kijken naar de regisseur die de acteur die jouw rol speelt regisseert en vraag je af wat kijkt naar de regisseur die de acteur regisseert. Dat noem ik de toeschouwer en dat is wat jij wellicht werkelijk bent.

Het is in feite de "ik-ben" meditatie. Wanneer je inziet dat je niet je naam of je lichaam bent, dan kun je alleen vaststellen dat je bestaat — Ik Ben —, maar daar houdt het niet op natuurlijk.

De volgende vraag is: Wat is? Wat je dan overhoudt is "IK", en dat is de toeschouwer. Het zijn is de regisseur en wat die "IK" die IS speelt is de acteur. De rol die hij speelt, is onwaar en bestaat niet werkelijk.

Als je het naar het christelijke wilt vertalen, dan is de toeschouwer "God", de regisseur is "De Heilige Geest" en de acteur is het resultaat van die twee, namelijk "De Zoon". Dat wat er uit voortvloeit, de rol, is "De Ego-Denkgeest" en is onwaar en bestaat niet werkelijk.

Wat uiteindelijk het enige is dat wellicht bestaat, is de toeschouwer/IK/God, wat natuurlijk het Absolute Bewustzijn is, of IK-BEN/Bewustzijn, en de rest is de illusie van het toneelstuk dat zich afspeelt.

GEEN DISCUSSIE MEER

Na jaren van discussies voeren op fora en Facebook op internet, heb ik nu maar besloten om daar mee te stoppen. Ik ga niet meer in discussie met spirituele mensen die overduidelijk nog steeds in een diepe slaap verkeren... ik ben niet geïnteresseerd in wat zij geloven, omdat elk geloof onwaar is.

Is dat arrogant? Ach, er is niemand die dat ene reet kan schelen.

Natuurlijk kan iedereen me nog steeds vragen stellen, zolang het duidelijk is dat het antwoord niet het begin is van een discussie waarin de vraagsteller mij gaat bewijzen waarom ik er naast zit en hij/zij niet. De vraagsteller krijgt een antwoord, en daar moet de vraagsteller het mee doen.

Het kan me namelijk werkelijk niet schelen of mijn antwoord wel of niet in het geloofssysteem van de vraagsteller past. Ik ben niet geïnteresseerd in het geloofssysteem van de vraagsteller, ik ben alleen geïnteresseerd in het vernietigen van dat geloofssysteem... omdat elk geloofssysteem bullshit is.

Waarheid is simpel. Waarheid is constant hetzelfde, onveranderlijk en tijdloos voor eeuwig en iedereen. Daar valt niet over te discussiëren. Dus iedereen die met new age of andere theorieën komt over 'liefde', dat we allemaal één zijn en dat we allemaal wakker moeten worden om de wereld een

mooiere plek te maken, of zelfs met de advaita theorieën over dat je niets kunt doen en dat alles goed is, zit er naast.

Waarom? Heel simpel omdat het niet waar is.

Natuurlijk wil ik wel in gesprek gaan met mensen over spirituele zaken die oprecht willen weten, zolang het niet is om mij te overtuigen van hun gelijk. Dus als de afspraak dat mijn antwoorden geen startpunt voor discussies zijn, niet duidelijk of niet acceptabel is, dan ben ik niets voor jou. Maar als je echt wakker wilt worden... Wie weet? Misschien kan ik je helpen over obstakels te klimmen of ze te bombarderen tot gruis.

Natuurlijk wil ik ook wel met mensen praten die wakker zijn, alleen zullen we niet zoveel te zeggen hebben.

LIJDEN

Elk lijden is fundamenteel een gedachte, het is niet een tastbaar iets dat objectief bekeken kan worden of weggesneden kan worden. Zodra de gedachte "ik lijd" of "dat gebeurt mij weer" niet gedacht wordt, kan er geen lijden zijn.

Dit wil niet zeggen dat er geen fysiek of geestelijk ongemak (soms pijn genoemd) is, maar lijden aan of door dat fysiek of geestelijk ongemak is een gedachte en dus een (meestal) onbewuste keuze. Als je dat weet, dan kun je de keuze bewust maken en opnieuw kiezen.

WAKKER WORDEN

Eerst was er het woord (ik), daarna de objectivering van dat woord (de vorm), van daaruit ontstond het zijn (Ik ben) en de identificatie met dat zijn (ik ben Frits) en van daaruit ontstond het verhaaltje over "Frits" en "de wereld" waarin hij leeft.

Dat is de droomstaat, omdat het niet waar is. Iedereen die gelooft dat hij of zij dat lichaam is, die vorm is, zich als het ware identificeert met die ' ik', is in slaap. Wakker worden is deze onzin doorzien en weten dat wat "ik" werkelijk ben "dat" is wat voor het eerste woord komt en na het laatste woord nog steeds zal zijn... onveranderd en onaangetast.

WAAROM WAKKER WORDEN (1)

Die vraag schiet al een paar dagen door mijn hoofd. Waarom ontwaken uit de droomstaat? Ik heb niet zomaar voor de lol de website Autolyse.nl ontwikkeld, dus er moet een reden zijn waarom ik het belangrijk vind dat zoveel mogelijk mensen 'wakker worden'.

Ik denk dat het te maken heeft met het idee van "zo boven, zo onder", ook te vertalen als "zo binnen, zo buiten". Voor mij, en het wakker worden, betekent dit: 'Dat' wat IS is tegelijk 'Dat' wat NIET IS.

Wanneer je dit werkelijk begrijpt, dan weet je —niet per se met het denken, maar eerder vanuit je gevoel— waarom het belangrijk is waarom je wakker zou moeten worden en dan hoef je niet verder te lezen; maar om het voor iedereen duidelijk te maken, moet ik deze serie teksten gaan schrijven. Vooral moet ik nu eerst op zoek gaan naar de juiste woorden.

WAAROM WAKKER WORDEN (2)

De reden waarom iemand wakker zou willen worden, is niet heel erg ingewikkeld. Ik vermoed —hoewel ik dat niet zeker weet— dat iedereen die een glimp ervaart van de illusionaire aard van de wereld, het leven, en ziet dat wat vanzelfsprekend werd aangenomen helemaal niet 'klopt', vanzelf wil ontwaken om te zien hoe het er dan in het echt uitziet.

Het probleem is dat het leven op aarde zo is georganiseerd dat er vrijwel geen kans bestaat dat iemand kan ontdekken dat deze wereld, dit leven, illusionair is. Dit is namelijk de enige manier waarop de Ego-denkgeest kan bestaan en overleven. Vanuit de Ego-denkgeest is er hier op deze illusionaire aarde daadwerkelijk een 'samenzwering tegen de mensheid' gaande.

Het is niet een fysieke 'samenzwering', maar eerder een 'samenzwering' om de perceptie van de mensheid zo te verstoren dat niet de wereld die werkelijk is gezien wordt, maar alleen de wereld die de Ego-denkgeest middels de 'samenzwering' dicteert. Voor deze 'samenzwering' gebruikt de Ego-denkgeest mensen, of 'entiteiten', die als enige taak hebben de mensheid te onderdrukken en er voor te zorgen dat wij de illusionaire zeepbel waarin we leven als werkelijkheid ervaren. Zodra iemand dit doorziet, moet ontwakning volgen; dit noem ik 'de eerste stap' en de rest volgt automatisch.

Zoals gezegd: het probleem is dat de meeste mensen niet zien dat ze in een illusionaire zeepbel leven. Ik voel me op één of andere manier geroepen om te doen wat in mijn macht ligt om duidelijk te maken wat die zeepbel is en om te laten zien hoe men die 'eerste stap' zou kunnen zetten. De vraag is waarom ik die 'roeping' voel?

Op Facebook werden door 'M.C' al twee opties geopperd:

1. Een gevoel van 'urgentie' omdat het geweld in de mensen en in de wereld toeneemt en alleen gestopt kan worden door een ontwaken mensheid;
2. Mijn 'Ego' dat zijn zegje wil hebben en daarmee bevestigd wil worden.

Ook de eerste optie is 'Ego bevestigend', aangezien er dan een 'ik' is die de 'urgentie' ziet om de wereld en de mensheid te redden van het 'geweld', waardoor mijn 'Ego' dan kan zeggen: "Dat heb IK gedaan." Dus beiden staan in het teken van de bevestiging van het 'Ego' en ik geloof niet dat mijn 'Ego' nog gelooft dat het bestaat of op zoek is naar bevestiging.

Toch is er wel die urgentie en die urgentie is puur egoïstisch maar heeft niets met 'Ego' te maken. Veel mensen geloven dat als je ontwaakt je vanzelf van alle mensen houdt en je onbaatzuchtig aan de slag gaat om de mensheid te redden. Dit is absoluut niet zo. Alles wat ik doe, doe ik voor mijzelf en niet

voor 'anderen' om mij heen, omdat ik simpelweg geen 'anderen' zie of ervaar en ik 'alles' ben... en vanuit die gedachte wil ik het volgende deel proberen te schrijven.

WAAROM WAKKER WORDEN (3)

De urgentie van het wakker worden openbaart zich momenteel middels de aanslag op Charlie Hebdo in Parijs (7-01-2015).

Vrijwel meteen is er via de Media sprake van een terroristische aanslag door moslim extremisten die in Syrië zouden hebben gevochten en iedereen gaat hier in mee.

Nu wil ik hier niet ingaan op de Illuminati die een Nieuwe Wereldorde willen creëren, wat binnen deze droomfabricatie van een realiteit absoluut zo is en waar deze aanslag overduidelijk een onderdeel van is, want dit is daar de blog niet voor, maar wanneer je wakker bent, werkelijk wakker bent, dan doorzie je deze farce van "moslims versus het westen" meteen en word je niet meegesleurd in de bullshit verhalen van de Media.

Is dat geen absolute winst? Zou het niet geweldig zijn als je werkelijk autonoom voor jezelf kunt nadenken over dit soort vreselijke zaken zonder (in veel gevallen onbewust) gemanipuleerd te worden door de Media, de regering of je omgeving. Zou het niet geweldig zijn als je geheel voor jezelf kunt beslissen wat waar is en wat niet en elke leugen binnen een seconde zou kunnen doorzien.

Dát krijg je allemaal gratis en voor niets wanneer je wakker wordt. Is dat dan niet een goede reden om wakker te worden?

SNIPS' AUTOLYSE

© Frits Spoelstra

Websites:

www.snips.nl

www.autolyse.nl

Weblog:

www.snipsautolyse.wordpress.com